

- Zakariás („az Úr megemlékezik”) a „fogság utáni Ézsaiás”: a próféciái ugyanolyan jól érthető evangéliumot tartalmaznak.
- A templom újra felépítésének idején szolgál (Haggeussal együtt), de az ő szolgálata tovább folytatódik: a 9. fejezettől a „direkt” messiási próféciákkal, 12. fejezetben „rátekinenek arra, akit átdöfte”, 14. fejezetben Krisztus visszajöveteléről van szó.
- A 7. fejezet még a jelenről szól: mit tegyünk most. A templom még épül, az országban lassan beindul az „élet”, de beindul a bűn is. (Ezsdrás, Nehémiás, később Malakiás írt ezekről.)
- A fogság alatt sokan próbáltak az Úrhoz fordulni; Dániel is az egész nép nevében mondja el a bűnvallását. Isten és a próféták azt akarják, hogy ez a megtérés valóságos legyen és folytatódjon. Ne csak a templom épüljön fel. Ne csak külsőképpen akarjunk megújulni. A még több szolgálat, még több áldozat vállalása sem megoldás önmagában, csak ha odaadtam magamat az Úrnak, és hálából, engedelmesen, szeretetből teszem.
- Az „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem” jó kérdés. Isten felel rá – én kész vagyok-e megtenni, amit mond? Sokszor mond teljesen mást, mint amit várok. Pl. „kelj fel... megmondják neked”; „higgy az Úr Jézus Krisztusban”. Itt a Zak 7-ben is más választ ad, mint amit várnak.
- A kérdés: „néhány esztendeje” bűntőlünk, folytassuk-e ugyanúgy. Az Úr válasza: nem Őrá figyeltek sem a bűntőlésük alatt, sem máskor (7,5–6). Ugyanez volt a baj a fogság előtt is (Ézs 58): bűntőlnek, de nem figyelnek Istenre, nem újul meg az életük, folytonosan bűnben élnek, és azt várják, hogy Isten így is „elismeri” a bűntőlésüket.
- „Igaz ítélettel ítéljete”. Ezt csak Istentől lehet megtanulni, mert az Ő ítélete igaz. Csak az igazságot ismeri el, a bűnt gyűlöli és elítéli. Amíg valaki nem tér meg, nem tudja gyűlölni a bűnt, a magáét mindenképpen megmagyarázza. Ha már az Úré, akkor folyamatosan gyakorolnia kell: a maga bűneinek a megvallását, elítélését. – „Irgalmasságot és könyörületességet gyakoroljon...” – Isten is ezt teszi a bűnös emberrel. Elítéli a bűnt, de nem ítél el engem, hanem megszabadít a bűntől. Fián hajtotta végre az ítéletet. Mi már ezért tudjuk dicsőíteni Őt.
- Ha mást kell figyelmeztetnem a bűnére, akkor ezzel együtt szólnom kell a Szabadítóról is. Ez az az „igazságos ítélkezés”, amit csak Istentől tanulhatok meg. Benne van a megbocsátás is (amit számon is kér, ld. adós szolgál).
- Benne van az özvegyek, árvák stb. iránti könyörületesség is. Ezen keresztül is Isten mutatja meg, hogy Ő milyen (szemben az akkori vélekedéssel, hogy aki nem él jólétben, azon nincs rajta Isten áldása). Gondoskodik róluk – lehet, hogy éppen rajtunk keresztül. Azt akarja, hogy én is hálát adjak, amikor segíthetek a másikon, és ő is hálát adjon.
- „Egymás ellen még szívetekben se gondoljatok gonoszt” – magamtól nem megy, de kérhetem Jézust, hogy az Ő szeretetével tudjak gondolni a másokra. Nem lehet úgy bizonyosságot tenni valakinek, hogy közben a „pokolba kívánom”, akármilyen kellemetlen ember. Isten a bűnét gyűlöli, de őt meg akarja menteni – ezt kell nemcsak hallania, de látnia is rajtam.

Zak 4,6 Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én Lelkemmel! – mondja a Seregek Ura.